

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-35/17-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr.sc. Mirjane Juričić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice Jadranke Jelić, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Z. P. iz K., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Jurišićeva 19, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 4. svibnja 2017.

p r e s u d i o j e

Tužbeni zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem Povjerenika za informiranje klasa: UP/II-008-07/17-01/21, urbroj: 401-01/11-17-01 od 24. siječnja 2017. odbačena je žalba tužiteljice zbog nedostavljene informacije od strane javnog bilježnika E. B. kao nedopuštena.

U tužbi protiv osporenog rješenja tužiteljica navodi da je njezina žalba odbijena kao nedopuštena uz obrazloženje da javni bilježnik E. B. nije tijelo javne vlasti slijedom čega proizlazi da javni bilježnici obavljaju javnobilježničku službu kao javnu službu u svojstvu osoba od javnog povjerenja, a da nemaju svojstvo pravne osobe, odnosno da se ne mogu smatrati tijelom javne vlasti u smislu Zakona o pravu na pristup informacijama.

Navedeno obrazloženje tužiteljica osporava jer da je Republika Hrvatska osnivač Hrvatske javnobilježničke komore u koju su nužno učlanjeni svi javni bilježnici na teritoriju Republike Hrvatske s tim da im je služba naknadno čak i proširena jer kao povjerenici sudova mogu voditi ostavinske postupke.

Stoga, smatra tužiteljica, imajući u vidu obrazloženje tuženika nije vidljivo kako bi netko tko nema svojstvo pravne osobe i tko nije tijelo javne vlasti uopće mogao obnašati javnobilježničku službu i službu povjerenika suda te se koristiti pečatom s grbom Republike Hrvatske, a i nalaziti se na listi tijela javne vlasti Povjerenika za informiranje.

Tužiteljica u prilog osnovanosti svojih navoda prilaže uz tužbu zaključak tuženika klasa: UP/II-008-07/15-01/325, urbroj: 401-01/06-15-01 od 21. kolovoza 2015. u kojem je u identičnoj situaciji odlučeno potpuno drugačije tj. detaljno je obrazloženo da su javni bilježnici tijela javne vlasti prema Zakonu o pravu na pristup informacijama.

Tužiteljica smatra da nema nikakve potrebe dodatno obrazlagati da su javni bilježnici tijela

javne vlasti radi čega predlaže sudu da uvaži tužbu i omogući tužiteljici pristup traženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u potpunosti ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u njegovu obrazloženju. U bitnom navodi da prema definiciji iz članka 5. stavka 1. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama javni bilježnici nisu tijela javne vlasti, a to što je Hrvatska javnobilježnika komora kao pravna osoba s javnim ovlastima tijelo javne vlasti ne znači da su zbog obvezatnosti članstva u istoj javni bilježnici tijela javne vlasti. Tuženik osporava tvrdnju tužiteljice da se javni bilježnici nalaze na popisu tijela javne vlasti koji se vodi kod istoga.

Predlaže sudu da odbije tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Uvidom u spis predmeta dostavljen sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužiteljica zatražila od javnog bilježnika E. B. iz S. informacije vezane uz odobrenje za rad i osnivanje njezinog javnobilježničkog ureda, pobliže navedeno u zahtjevu od 27. studenog 2016. godine, a pozivajući se na Zakon o pravu na pristup informacija.

Budući da je imenovana javna bilježnica tužiteljicu obavijestila da javni bilježnici nisu obveznici Zakona o pravu na pristup informacijama, tužiteljica je podnijela žalbu Povjereniku za informiranje Republike Hrvatske (dalje: tuženik) radi nedobivanja traženih informacija, koja je odbačena kao nedopuštena pozivom na odredbu članka 5. stavka 1. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. dalje: ZPPI).

Naime, prema odredbi članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI („Narodne novine“ 85/15.), „tijela javne vlasti“ u smislu ovog Zakona su tijela državne uprave, druga državna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinice lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se temeljem posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja i sl.), kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo.

Odredbom članka 2. stavka 2. Zakona o javnom bilježništvu („Narodne novine“ 78/93., 29/94., 162/98., 16/07. 75/09. i 120/16.) propisano je da javnobilježničku službu obavljaju javni bilježnici kao samostalni i neovisni nositelji te službe koji imaju svojstvo osoba javnog povjerenja.

Iz navedene odredbe Zakona o javnom bilježništvu proizlazi da javni bilježnici obavljaju javno bilježničku službu kao javnu službu i to kao osobe od javnog povjerenja iz čega proizlaze da nemaju svojstvo pravne osobe pa stoga ne ispunjavaju pretpostavke iz članka 5. stavka 1. točka 2. ZPPI s obzirom da se ne mogu podvesti ni pod jednu kategoriju „tijela javne vlasti“, uključujući i kategoriju „pravne osobe koje obavljaju javnu službu“.

Stoga nije osnovan tužbeni navod tužiteljice da je tuženik nezakonito postupio kada je odbacio njezinu žalbu s obrazloženjem da javni bilježnici nisu tijela javne vlasti u smislu ZPPI.

Nadalje, nije osnovan tužbeni navod da je tuženik u identičnoj situaciji zaključkom klasa:UP/II-008-07/15-01/325, urbroj: 401-01/06-15-01 od 21. kolovoza 2015. godine odlučio potpuno suprotno, tj. da su javni bilježnici tijela javne vlasti. Naime, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka, a i iz odgovora na tužbu koji je dostavljen tužiteljici, u tom se predmetu odlučivalo temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama koji je bio u primjeni do 8. kolovoza 2015. godine („Narodne novine“ 25/13.).

Navedeni Zakon je u članku 5. stavku 1. točki 2. propisivao da su tijela javne vlasti tijela državne uprave, druga državna tijela, tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima i druge osobe na koje su prenesene javne ovlasti, pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne ili područne (regionalne) samouprave, pravne i

druge osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se u cijelosti financiraju iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave kao i trgovačka društva u kojima Republika Hrvatska i jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedno većinsko vlasništvo.

Prema navedenoj definiciji tijela javne vlasti, javni bilježnici su se smatrali su se tijelima javne vlasti potpadajući u kategoriju „drugih osoba koje obavljaju javnu službu“. Stoga je zaključkom Povjerenice na koju upire tužiteljica u predmetu koji je rješavan po ranijem propisu, a u skladu s odredbom članka 32. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama, naloženo javnom bilježniku da riješi korisnikov zahtjev za pristup informacijama.

Imajući u vidu da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 85/15.) koji je stupio na snagu 9. kolovoza 2015. i koji se primjenjuje na tužiteljin slučaj izmijenio definiciju tijela javne vlasti, pravilno je zaključio tuženik da javni bilježnici nisu tijela javne vlasti u smislu članka 5. stavka 1. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama pa je osnovano odbacio žalbu tužiteljice kao nedopuštenu.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/6. i 29/17.) odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 4. svibnja 2017.

Predsjednica vijeća
mr.sc. Mirjana Juričić, v.r.